

ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ

(ԽԵՒ) ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԹԼԿՈՒՐԱՆՑԻ

Գ. ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՐԱԾՈՑ

1. — Ես Յովանէս նուաստ ոգի ,
որ մականունս Թուլգուրանցի ,
կամաւ իմով ի հոգ մտի ,
բանս ժողովել ինձ յիշելի .
5. — աստ կարճարան հաւաքեցի ,
յԱրբածոցըն Մովսէսի ,
մեկնեալ Վարդան Վարդապետի ,
բաղեալ ի հարցըն հոգելի :

Ա.

Մկըսաւզն է ըսկիզբն սկըզբան , արարիչ Աստուածն յաւիտեան ,
զոր եւ Մովսէսի յայտնեաց , ի Քորեթ յեառն Սինէական :

Բ.

Դէմ որ այլանդակ չաստուածք , բարբանջմունք որ բարբառեցան ,
մոլեալք ի բազում աստուածս , անիմաստ և անդէպ խօսեցան :

Գ.

Ի որ ինքնեղ ասին զեղեալքս , զերկինք եւ զերկիք , սուտ ելան ,
վասն այնոր մարգարէին յամպն ծանոյց նայ զայս ամննայն :

Դ.

Ի սկզբանն արար Աստուած , չին աներք եւ անթըւական ,
Աստուած միայն անըսկիզբն , անորակ եւ անհասական :

Ե.

Երկիք էր աներեւոյթ , չեւ էր լոյս , չեւ էր տեսական ,
եւ ջուրըն ծածկէր զաշխարհս , չեւ էր մարդ ստեղծեալ յերեւան :

Բնագիր լ. = Զես . Ա. Յ. Թ. 1647 ,
թէ . 1485 , Ժողովածոյ բոլորգիր , էջ 107-
206 , Հմատ . Զ = Տաղարան , թ. 1455 ,
թէ . 1584-1622 , նոտրագիր : է = Ժողո-
վածոյ նոտրագիր , թ. 1493 : Թ = Ժողո-
վածոյ նոտրագիր , թ. 1652 . թէ . 1631 : Ժ
= Ժողովածոյ նոտրագիր , թ. 1480 , թէ .
1641 : Ի = Ժողովածոյ նոտրագիր , թ.
1529 , թէ . 1648 : Խ = Ժողովածոյ , թ.
859 , թէ . 1668 :

1. — Ես Ագանէս մեղաւք ի լի , Ժ :
8. — Զունի , Ժ :
1-8. — Զունի , Ի , այլ սա տողը կայ
միայն . «Մովսէս խաւսի ընդ Աստուծոյ և

առէս , էջ 170 :
9. — Վասն ըստեղծմանն արաբածի , Է :
Ա. — 1. — զոկըսաւզն , Լ :
Բ. — 1. — Պէտ , Է :
2. — Հաստուածք , Խ :
Գ. — 1. — Ի որ , Զոր , Զես :
2. — Վասն այն Մովսէսի ի ա[մ]բն . . .
Էլ :
Դ. — 2. — անորակ , անվաղջան , Էլ :
և ան թուական , Էլ :
Ե. — 1. — լոյս , զարդ , Լ : Տեսական ,
Զթժ , բուսական , Լ :
2. — զաշխարհս , զերկիք , Զժ : զեր-
կիք ծածկէր , Խ :

Զ.

Եւ որ անպատճաստ ասէ՝ չեւ էր զարդ, չեւ էր բուսական,
ոչ ծառք, ոչ լերինք, ոչ դաշտք, ոչ գեղունք եւ ոչ լողական:

Է.

Խաւար յանդինդոց վերայ՝ տարերաց շուրջն ըստուերական,
անդունդք են ջրի անուն, եւ խորոց որ անհասական:

Ը.

Հոգի Աստուծոյ շըրջէր՝ շնորհելով ջուրցն ազդողական,
զի երրայնցիք եւ յոյնք հողմ ասեն չէ պատշաճական:

Թ.

Ի սկզբանն արար Աստուած յայտնութիւն է Հօրն էական,
եւ սուրբ Հոգւոյն անծն յատակ՝ արարիչ եւ Հօր համակամ:

Կ Ի Բ Ո Յ Կ Ի

Փ.

Յիսկըզբանն արարչութեան չեն յայտնի մեզ ազգի մարդկան,
բայց նա որ արար զիտէ՝ թ յերք եղեն կամ յերք արարան:

Ժ.Ա.

Եւ աստ ասաց Աստուած, եղիցի լոյս, եւ սփըռեցան,
եւ եւս զերագոյն բարին վըկայեաց բարին բնութեամբ:

Ժ.Բ.

Նովաւ յայտնեցան արուեստք, նանապարհ եւ գործք ամենայն,
նովաւ որոշին վատթարքն ի լաւացն եւ գեղն յերեւան:

Ժ.Գ.

Թէ լոյս չէր բընաւս ոչինչ, անվայել և անյարմարական,
փառք պարզեւողին բարեաց, անզբաւ անըսպառական:

Ժ.Դ.

Զըսկիզբն ի լուսոյ արար՝ արարին եւ լոյսն էական,
երեկոյ եւ վաղորդեան, եւ ապա է օրն ի լըման:

Ե Ր Կ Ա Ւ Շ Ո Յ Բ Թ Ի

Ժ.Ե.

Ասաց ջուրցըն բաժանիլ, եւ արդիւնացաւ հըրամանն,
ծովք առանձնացան յատակք, եւ աղբերք անդուստ բըխեցան:

Ժ.Զ.

Քան զհաստատութիւնն ի վեր աւելորդ կամար կառուցան,
ոչ նօսր եւ ոչ թանձր ուրեք՝ հաւասար եւ հարթ միական:

Զ. — 1. — զարդ, ժարդ, կ:	Ժ.Բ. — 1. — . . . եւ գործք ամենայն,
կ. — 1. — սարերաց, տարբերեաց, զի:	կ. — զործիական, լ:
կ. — 2. — զի, զոր, ժ:	Ժ.Գ. — 2. — . . . և ապայ է աւը մի
կիրԱԿի, ըստ Զ օրինակին:	լըման, ի: . . . վաղորդայն, կ:
Ժ.Ա. — 2. — եղեւ զերագոյն բարի . . .	Ժ.Ե. — 1. — ջուրցըն, Զթ, ջուրըն, լ:
կ:	2. — անդուստ, ժ. անշուշտ, լ:

ԺԷ.

Սրար ըգհաստատութիւն , և եղ ըզնա անջրապետական ,
ներքին եւ վերին ջրոյն՝ կէտ ոչ մերծ եւ ոչ հեռական :

ԺԸ.

Սրար ի թըռիչս ըզնա՝ մըշտաշարժ եւ անկայական ,
եղ լուսեղինաց կըմբէթ՝ անհամար եւ անթըւական :

ԺԹ.

Եւ երկը լորդ հրեղէն երկինքն՝ անմարմնոց դասուց բնակարան ,
քահանայապետք երրեակ , իննեակ դասք եւ միշտ փառաբան :

Խ.

Հրեշտակը եւ հրեշտակապետք , պետութիւնք են մեզ պահապան
իշխանութիւնք , զօրութիւնք , տէրութիւնք անյաղթ զօրական :

ԽԱ.

Սերովքէք եւ քերովքէք , եւ աթոռք միշտ արքունական ,
զըւարթունք ուրախ բնութիւնք , սպասաւորք Սուրբ երրորդութեան :

ԽԲ.

Երրորդ եթերն անմատոյց , ուր կայ Տէրն աստուածպետական ,
զոր Պօղոս տեսեալ ասաց՝ անպատում եւ անճառական :

ԽԳ.

Հրեշտակը եւ երկինք եւ լոյս՝ արարածք են երկու բնութեան ,
աւղեղէն եւ հըրեղէն , անվաղճան եւ անսպառական :

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

ԽԴ.

Եւ երեւեցաւ ցամաք չորութիւն նըշան գիջութեան ,
ասաց ըրխեսցէ երկիր ծառք եւ տունկը բանջար բուսական :

ԽԵ.

Եղեն ծառքըն պըտղաբերք , եւ ծաղիկը ի զարդ մարդկան ,
ուտելոյ և յազենալոյ , ի վայելս աչաց հաճական :

(17)

Ն. ԵՊՄ. ԵՐԵՎԱՆԻ

ԺԵ. — 2. — մերձ , մեծ , թ:	ի՛Յ. — 2. — զոր տեսեալ Պօղոս , ի:
ԺԸ. — 1. — ի թոռիչս , թ . ի թըռիչ , լ:	իԳ. — 1. — երկու բնութեան , կ . եր-
2. — զումբէթ , թ . կումպէթ , կ:	կու նիւթեան , լ:
ԺԹ. — 2. — Դասէ , թի . դաս , լ:	իԵ. — 1. — ... ի զարդը մարդկան ,
ի . — 1. — են մեզ , և մեզ , լ:	2. — ... հայական , ժ:
ԻՈ. — 1. — Քերովքէք և սերովքէք :	